

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

Виходить о годині 7. рано.

ПЕРЕДПЛАТА:

Місячно в краю 1000 М

ЗА ГРАНИЦЕЮ:

В Америці 1 дол., Франції, Голандії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лір. Швейцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:

Рянок дрібного друку або його місце в публіці „Оголошення“ 50 М., в „Надісланні“, в „Оповістках“ і некрологи 75 М. Між новинками і в редакційній частині 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова: товстим друкком подвійно. В неділю і свята 50%, дорожче.

Один прим. 40 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

„Демонстрація гал. Українців проти Польщі“.

Віннігський „Час“ — „postępowy tygodnik polski w Kan-dzie, poświęcony sprawom ludu polskiego na wschodzie“ поміщує під повисшим заголовком статтю, яку з огляду на її характер поміщуємо в до-слівному перекладі:

„Агітація, яку від довшого часу ведуть Русини в Америці, перенеслася вкінці на канадійську землю. Населення Вінніггу було свідком протипольської демонстрації, урядженої Русинами в суботу, дня 22. квітня, а відгомоном її була просьба до прем'єра Канади п. Мас Kenzie King, щоби він поручив канадійським кандидатам, присутним на економічній конференції в Женеві (sic!) ужити всіх засобів і впливів до у-вільнення Східної Галичини з під польського ярма.“

Отже чуже населення міста мало нагоду побачити на улицах ці-каву колекцію різних типів руської молоді, наймолодших гонів почав-ш, які видала канадійська земля, аж до похилених старців, які виросли в галицьких селах під цісарсько-королівською опікою австрійського уряду. На поклик промоторів паради: „ходім всі і всі“ ви-п'ягла на улиці міста около 8 тисяч-на товпа жінок, муштин і дітей — словом усе, що жило — бо сказано ім, що від них залежить визволен-ня від „Ляхів“ і воля України. Після прийнятої маршрути, похід ішов го-ловними улицями міста, прямуючи, очевидно, в сторону польського конзуляту, щоби там при допомі-„ганьба“ і національного гимну „Не пора“ сполошити білого вірла, що маєстатично поглядав на своїх во-рогів. Здається, що згори обдуман-на частина програми в дефіляді перед конзулятом не була виконана як слід, можливо, що через недостачу артистів, а що найімовірніше, по-вага нашої „пляцуфки“ так імпону-ючо(!) поділяла на руських па-тріотів, що забракло їм відваги і голосу а ціла комедія не зробила враження.

В поході взяли участь перш за все всі церковні організації з по-пами на чолі, шкільні діти, народні товариства, за виїмкою руської со-ціалістичної партії і прихильників більшовиків, які як більше усвідом-лені, хоч може не менше ворожо настроєні до Польщі, зрозуміли без-цільність уладженого походу, а мо-же не мали відваги розвинути чер-воного прапору, а під чужим (!) не хотіли машерувати. У них бодай нема облуди ні фальшу. (Цінне при-знання!) Натомість серед походу шумів ліс хоругв і прапорів несен-ий невідомим мети „почівим“ у-країнським народом, який служить як знаряддя для особистих користей принагідним політикам і зграї попів. Написи на бандерах виявили цілу ненависть і зогидження польського уряду Русинами. В очах англо-

саської раси. Слушність і правда є для них чужі — натомість брех-нею, перекичуванням історичних фактів і теперішнього суспільного у-строю в Галичині, а головню збез-чещенням польського уряду силу-ються розбудити милосердя і зис-кати підмогу других народів, але не до визволення корінної України з під ярма совітів, але до викли-кання незгоди і замішання на поль-ській землі. Свідчать про це несені в поході протипольські написи, з я-ких згадамо важніші: „Польський уряд позамикав українські школи“; „Наша молодь потребує науки“; „35.000 Українців є горожанами Ка-нади і просять канадійських деле-гатів о поміч до визволення їх рід-ної землі“; „40 мільонів Українців в Європі рішило радше вмерти, аніж конати в ярмі“; „Геть з ляхським імперіалізмом!“; „Україна не буде ніколи частиною Польщі!“; „Збав-те нас від наших неприяте-лів По-ляків!“; „Поляки не давно самі раби, хочуть держати Україну в ярмі“.

Це є, поруч багатьох інших цвітів, що виросли на гнилому під-ложу облудної душі тих діячів, що баламутять руський нарід на чужині. На безличности, цинізмі і брех-нях, скорше чи пізніше пізнаєть-ся канадійський нарід, хочби на-віть дуже слабо визнавався на східно-галицьких відносинах. А що пропагується брехню хай послу-жить хочби тільки шкільне пита-ння в Галичині: урядові дані виказу-ють, що на університет у Львові ходить 700 руських студентів (бідні Канадійці!) що є доказом, що польський уряд не утруднює науки національним меншостям. В 1914 р. було в Східній Галичині 2.420 початкових руських шкіл, а тепер їх є 2.900; 828 шкільних будинків знищено підчас війни — Польща відбудувала 1.000. В пу-бличних галицьких школах є тепер 4.268 учителів руського походжен-ня, платних польським урядом, а багато вищих руських шкіл, які перед тим мали приватний харак-тер, підпомагається з державних фондів.

Чи є основа представляти поль-ську державу в світлі насильств, злочинів і нетолеранції? Так само руське духовенство тішиться про-текцією і свободою під пануван-ням Польщі. Чи консерації русь-ких попів в соборі св. Юра у Льво-ві мала польська влада також то-лерувати і не покарати зрадників? Котра держава на світі (не виклю-чаючи більшовиків) згодилася на акт зради з боку своїх горожан? А чейже крім попів, роїться в Га-личині від конспіраторів і зрадни-ків в користь чужих держав.

Другим актом русьської пропа-ганди в некористь Польщі було віче уладжене в Промисловій Палаті. Інтересний був комплет принагідних

бесідників, які безоглядно висту-пали проти польського уряду. А були там доктори і пастори мето-личної і пресвітеріанської церкви, різного калібру і міри політики, а для окраси один руський „піп“, як агент місцевого єпископства, а без сумніву поклонник „деятели“ Шенцицького. Неправда, що добір-ний комплет приятелів Русинів в Канаді? Всі на випередки перега-лися в осуджуванню Польщі, пере-важно не знаючи — чому і за що. В промовах повно контрадикцій. Що один подавав за правду, дру-гий мимовільно, пройнятий запалом, збивав. За б гато було кухарів для приготування страви, аби нею о-

труїти і зглядати зі світа польський народ. Найвеличавішу з усіх про-мов, бо оперту на братній любові, виголосив „батько“ Оленьчук.

Під впливом тої горячо патріот-ичної промови вічевики прийняли приготовану своїми провідниками резолюцію, котра має успішно вплинути на прем'єра Канади; — Східну Галичину, увільнену з поль-ського ярма прийме в свої обняття Ленін і Троцький.

Присилайте партійний податок на вкл. нм. ч. 5.000 „Кредитного Союзу Кредитового“ у Львові, Ринок 10.

Справа Східної Галичини.

Знову автоном'я..

„Хвіля“ подає: В лоні ППС. наступила остаточна згода що до становища в справі автономії для Сх. Галичини. До того узгіднення додала свою згоду також східно-галицька організація сторонництва. Сталося це після довгих нарад і знайшло свій вислід в вирішенню Начальної Ради ППС. Запала згода на те, що замість предкладати сой-мови проект автономії, треба лише висловити жадання, щоби такий проект вніс до сойму сам уряд. Постанова усталює поставлення

наглого внеску до сойму слідуючо-го змісту:

„Сойм взиває уряд, щоби мож-ливо в найкоротшій часі вніс проєкт організації і адміністрації для тої частини території Мало-польскі, заселеної в більшості українським населенням. Підставою проєкту має бути утворення авто-номної території з власним соймом, з відвічальним перед ним краєвим зарядом та забезпечення свободи розвою для народностей, заселюю-чих ту територію“.

Велика Україна.

Положення на Вел. Україні
позгіршується.

Міжнародний Комітет Червоно-го Хреста одержав дня 31. марта від свого відпоручника в Хар-кові й міжнародного комісаря Унії для України п. Ю. Dessonnaz слі-дуючу телеграму:

„Мимо допомоги українського уряду, стан не перестає погіршу-ватися. Тисячі дорослих і дітей вми-рають кожної днини з голоду. Те-пер панує страшна епідемія тифу, а весна на ново принесе холеру. Поміч у харчах і дезінфекційних на-рядах нагляча“.

Підписаний: Dessonnaz.

Повстанці в Херсонщині.

Херсонський „Коммунар“ пише, що в Криворізьській області пов-став найбільший відділ повстанців, що називаються „сини обиджених бать-ків“. Цей відділ поширює відозви, в яких закликає людність до осво-бодження краю від влади больше-виків.

Мобілізаційні зарядження.

З Харкова доносять, що тамо-шна радянська влада переводить постійно у відповідних відступах часу мобілізаційні зарядження. В о-станніх часах військовий комісар

харківського округу зарядив в мо-білізаційних цілях реєстрацію усіх лікарів, муштин від річника 1863, жінок від річника 1876. Реєстра-ції підлягають також дентисти, фельчери, фармацевти і сестри жа-лібниці. В розпорядку зазначено, що хто не явиться до реєстрації, буде уважатися дезертиром.

Безвартість сов. рубля.

„Волинское Слово“ довідується від репатріантів, що на рад. Україні сов. рубель не має ніякої вартости. Люде вже не приймають совітських грошей. Ціняться тільки українські гривні, царські і денікінські рублі та польські марки.

Качка на базарі коштує 1 мі-ліон сов. рублів, гуска 4 мільони, фунт масла 1 мільон, одна карто-пля 10.000 сов. рублів. Одначе се-ляни на ці мільони не лакоми і во-лять вимінювати продукти за меблі-фортеп'яни і т. и.

Пам'ятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника“! — Жертв проситься слати до Кра-євого Союзу Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на бли-зкий рахунок „Громадського Ві-стника“.

45 РИНОК	КАТОЛИЦЬКА ГУРТІВІЯ ТЕКСТИЛЬНИХ ТОВАРІВ ПРИ ЦЕНТРАЛІ ТОРГОВЕЛЬНИХ АГЕНТУР НА СХОДІ :: ВІДКРИЛА ДЕТАЛІЧНИЙ СКЛЕП :: В РИНКУ Ч. 45. (РІГ вул. ГРОДЗИЦЬКИХ) БІЛЯ ТОРГОВЛІ ВП. ШУБУТА ПОРУЧАЄ: Англійські вощи на одягу і костюми, зефіри на сорочки і блузки, полотно краєні і загра- ничні, оксфордські сорочки, цайги і всякі бавовняні вироби ПО ПРАВДИВО ФАБРИЧНИХ ЦІНАХ.	45 РИНОК
45 РИНОК		45 РИНОК

Конференція в Генуї.

Останнє засідання в суботу.

Політичний підкомітет зібрався 16. с. м. о год. 10:30. Участь в нарадах брали представники Росії, підчас коли представники Франції, Бельгії і Німеччини були неprisутні. Предбачується що останнє засідання відбудеться щойно в суботу.

Барту в еспанції.

Барту одержав в ночі 16. с. м. телеграму з Парижа, яка уповажнювала його взяти участь в засіданні політичного підкомітету. Коло полудня розійшлась вістка, що Барту удався на засідання підкомітету. Вістку ту здементовано. Барту рішився в останній хвилі не користати з повновласти і разом з Жаспаром не взяв участі в засіданні.

Нарада у Л. Джорджа.

„Прагер Тагблятт“ доносить з Генуї: Генуєнська конференція закінчилася властиво ще в неділю 14. с. м. Цього факту не змінюють пізніші чергові засідання як також пленарне засідання, яке скликано на середу. В неділю відбулися в помешканні Л. Джорджа наради, підчас котрих італійська делегація предложила план, по думці якого належить уважати конференцію, як скінчену. План цей прийнято при сильному поперту Англії. По опінії англійських кругів, дотеперішній вислід конференції представляється так: Держави репрезентовані в Генуї за виїмком Німеччини та покищо й Росії вишлють своїх делегатів до Гаги в цілі обговорення російської справи. Склад комісії в Газі буде приблизно відповідати відношенню

яке є в дотеперішній комісії знавців. Гаська комісія має в протягу трьох місяців представити конкретні рішення. По трьох місяцях оставляється подлинним державам свободу заключування осібних договорів з Росією.

Гаська конференція буде поділена на 3 підкомісії, себто 1) на комісію для справ майна чужинців, 2) комісію для справ кредиту і 3) комісію для справ довгів. На засіданні у Л. Джорджа обговорювано також справу мирового пакту. В офіціальних кругах конференції, панує на загал переконання, що конференція у Л. Джорджа була кінцевим звеном генуєнської конференції, а що наступить відтак є тільки пустою формальністю.

Більшовики не годяться на Гагу.

На найближчій засіданні мають більшовики зголосити додатково пропозиції до вручених їм рішень. Як припускають в компетентних кругах, застереження більшовиків можуть відноситися до справи визнання їх de iure перед конференцією в Газі та допущення Німців до участі в пропонуваній комісії. Проти визначення Гаги як місця конференції, більшовики рішучо протестують, покликуючися на неприхильний настрій голландського населення та комунікаційні труднощі. Пропонують натомість Ригу або Штокгольм.

Америка не візьме участі в гаській конференції.

З Уошінгтону доносять: Уряд Зєдинєних Держав Америки відпо-

відаючи на запрошення союзників, взяти участь в гаській конференції, заявив, що Америка хоче причинитися до економічної відбудови Росії, заявляє однак, що не візьме участі в проєктованій конференції в Газі тому, що з огляду на заключене в меморандум становище Совітів стрінеться в Газі з тими самими трудощами, які витворилися на генуєнській конференції.

Англієнський опеттицизм.

„Дейли Ньюз“ доказує, що генуєнська конференція — то одно велике фiasco. Англії лишається лише вибір між новою комбінацією з Росією і Німеччиною або французько-бельгійсько-польською антантою. Заходить обави, що теперішня генерація буде ще свідком страшного кровопролиття. Тому Англії найкраще булоб зовсім відокремитися від решти Європи, як що вона виявляє наклін, піти за підшептами Франції.

Л. Джордж про Гагу.

(АВ.) Бюро Рейтера довідується, що Л. Джордж заявив, що колиб Росія не схотіла взяти участі в гаській зїзді, то Англія не буде мати ніщо більше до говорення. Л. Джордж є однак тої думки, що непорозуміння спричинив лише той факт, що Росія вагається прийняти запрошення. Та трудність дається легко усунути.

Добра міна Франції.

Французькі офіційні круги вдоволені з вислідів генуєнської конференції, бо Франція не змінила своєї становища, ні до нічого не зобов'язалася. Французько-англійська приязнь уходить тепер у французьких кругах за тревалішу й тіснішу, ніж вона була перед конференцією. (А. W.)

Франція лагдіє.

(А. В.) Безпосередно по розпочаттю наради політичної підкомісії 15. мая прибув несподівано Барту, який одержав від Поанкаре з Парижа інструкції, щоби взяв участь в засіданнях. На тому засіданні була присутня також російська делегація, не було за те німецької ні бельгійської.

Ні кроку без Франції.

В звязи з передполудневим засіданням політичної підкомісії (15. мая) та прийняттям проєкту запрошуючих держав що до зїзду в Газі і що до зобов'язань взаїмного

неатакування відбув мін. Скірмунт пополудні довшу на раду з Барту.

Участь Франції на зєдданні підкомісії.

Авас подає: Для осягнення одностайного становища всіх держав супроти Росії французька делегація дістала уповажнення взяти участь в сьогоднішнім засіданні підкомісії, на якому вручиться совітському урядови відповідь на меморіал.

Льойд Джордж в співі Східної Галичини і Вільни.

Вчера запрошуючі держави відбули конференцію, якої метою усталення програми останніх днів к нференції. В справі 1-ої точки: „Граничі Східної Галичини і Литви“. Льойд Джордж заявив, що є він все тої думки, що ці квестії творять велику небезпеку для Європи. Унормовання цих квестій необхідне коли не в цім, так в найближшій році. Як що російська відповідь з 11. мая випала би була вдоволяючо, так докє нечне означення граничі було би вже тепер необхідне. Однак в теперішній ситуації треба з тим здержатися до доконечного закінчення мирового договору.

Справа Східної Галичини на зібранні запрошуючих держав.

ПАТ. подає: На вчорашнім пополудневим зібранні п'ятох запрошуючих держав розглядано питання, чи слід розглядати в Генуї справи Сх. Галичини і Литви, які запрошуючі держави постановили на попереднім своїм засіданні (10. мая) предложити політичній підкомісії. В цій справі Скандер звернувся з запитом до Льойда Джорджа яко внескодавця попередньої ухвали. У відповіді Льойд Джордж заявив, що справа Литви входить в обсяг компетенції Союзу Народів. Що до справи Східної Галичини Льойд Джордж зазначив, що, хоча піддержує свою думку, а саме, що це справа великої ваги для мира в Європі, однак супроти змін, які зайшли на генуєнській конференції, вважає, що в Генуї не слід займатися цією справою. Вкінці порішено попередні рішення запрошуючих держав усунути і жадної зі згаданих справ тепер не порушувати.

Що говорить Льойд Джордж про Литву і Східну Галичину.

Пат подає: Про вчорашню промову Льойда Джорджа, в якій обговорював справи порушені дня 10. мая включно зі справою Східної Галичини і Литви, дістали ми отсі

ІОГАН ГОТЛІВ ФІХТЕ

56)

Промови до німецького народу.

Переклав М. ЄВШАН.

(Продовження.)

Хто завдяки напрямови, яким пішла його освіта, поріжнивсь із своїм найближчим окруженням, був деінде легко і радо привитий, знаходив на місце втрачених нових приятелів, знайшов час і спокій, аби докладніше собі вияснити, може позискати для себе розгніваних і помиритися з ними, і таким чином поєднати цілість. Ніякий князь, що вродився Німцем, не міг рішитися, обгородити вітчизну для своїх підданих посеред гір та рік, де він панував і уважати їх за привязаних до землі. Правда, яка на одному місці не могла бути голосною, могла нею бути на другому, на котрому може навпаки були ті правди заборонені, які були дозволені на тамтїм; і таким чином при деякій односторонності та вузкосердності поодиноких держав була все таки в Німеччині взятій як цілість найвища свобода досліду та думки, яка коли-небудь була у якого народу; а вища освіта була і остала скрізь вислідом взаїмних відносин горожан всіх німецьких держав і вища освіта приходила в тій формі також поволі й до ширшого народу, який тим самим вчився все у великому і в малому сам себе виховувати завдяки собі самому. Тої основної заповіді існування одної німецької нації не обмежував, як сказано, нікотрий німецький ум, що сидів при кермі влади; а коли навіть з огляду на інші первісні рішення не все могло бути так як

мусіла вимагати вища німецька любов вітчизни, то що найменше не роблено нічого навмисне й на перекір її справам не було старань підкопати ту любов викоринити її та на її місце засадити протилежну любов.

Коли би однак первісний провід, як того вищого образования, так і національної сили, яка лише може бути цілю того образования та його дальшого існування, ужиток з німецького добра та німецької крові мав перейти від німецького ума в інші руки: до чого мусіло би тоді з konieczністю прийти?

Отут місце, де дуже потрібні — обговорені в першій нашій промові нахил не віддаватися обманови у своїх власних справах і відвага, хотіти бачити правду і признатися до неї; та й оскільки мені відомо, все ще дозволено говорити поміж собою в німецькій мові про вітчизну, принайменше зітхати; і ми думаємо, зробили би не добре, коли ми таку заборону самі, з власної ініціативи і на відвагу, яка без сумніву наперед вже сама розважить, поки рішиться на щось, схотіли би наложити пута трусливості окремих одиниць.

Представте собі отже ту можливу нову силу такою доброю та прихильною як лише можна, зробіть її доброю як Бог; чи зможете також наділити її божественним розумом? Чи може вона зовсім поважно змагати до найвищого щастя та добробуту всіх, чи найвище добро, яке вона може да.и, буде також німецьким добром? Отже сподіюся, що в головній точці, про яку я вам сьогодні говорив, ви мене зовсім добре зрозуміли, сподіюся, що не один при сім думав та почував: я означую лише виразно та висловлюю словами те, що він здавна мав в своїм умі; сподіюся, що відчують се так само всі інші Німці, які колись будуть се читати.

та й передімною не один Німець говорив зде більшого те саме, і в основі тої безперестанно проявлюваної неохоти до механічного лише уладження та обчислювання, лежала несвідомо та думка. А тепер я ззиваю всіх, хто обізнаний з новою літературою заграниці: доказати мені, котрий з новіших мудців, поетів, законодавців її проявив коли-небудь потрібне до того розуміння, яке бачить людський рід у вічній його розвою і всі його відрухи в часі випроваджує лише з того розвою; чи котрий небудь з них навіть в часі, коли були в найсміливішій розгоні політичної творчості, вимагав від держави більше, як лише рівності, внутрішнього спокою, зовнішньої національної слави і, де домагання йшли найдалі, домашньої щасливості? А коли се, як ми на підставі всіх тих признаков мусимо думати, є їх найвищим, то і в нас вони не будуть бачити ніяких вищих потреб і ніяких вищих домагань до життя, і маючи весь час на увазі тої їх добродійний настрої супроти нас та відсутність всякої користлюбності та всяких змагань хотіти бути чимсь більше від нас, будуть переконані, що знаменито за нас дбали, коли нам дістанеться те все, що лише для них є гідним пожалання; те однак ради чого шляхотнійший муж поміж нами лише може жити, усувається тоді з публичного життя, а нарід, що все був чужим на впливи шляхотніших людей і що до котрого можна було мати надію, що в його більшості можна буде його видвинути на ступінь тої шляхти знаходчи таке саме обх дження, якого вони для себе вимагають, усувається на ступінь нижчий його, зневажується, виключається з ряду річей зливаючи його з народом низького рода.

(Продовження буде.)

март, виголосив п. Я. Шеневієр наступну промову:

„В хвилині як зближається кінець гетьманської Раді міжнародної унії підмоги дітям, уважаю за відповідне виразити вам те велике зацікавлення, з яким міжнародний комітет червоного Хреста з дня на день слідить величезне зусилля унії. Роблю це іменем моїх товаришів, членів комітету, і іменем його президента п. Густава Адора, якого недуга на жаліє держити у цих днях далеко від нас і який з певністю, як член вашого почесного комітету, мав би був ще щастя самому передати вам це повідомлення.

Міжнародний Комітет Червоного Хреста навіть не думав забувати про це тому, що він тим чванить, що він є членом-основником У. І. С. Е., і що ви, пані й панове, від першої хвилини зволіли ласкаво просити його на свого покровителя. Від того часу розвинулись ви з енергією, витривалістю та шляхетністю й то такою, що я уважаю за відповідне іменем міжнародного комітету Червоного Хреста попитати тут величаві висліді, що їх ви одержали, як видите, при мінімалних видатках. Вчора п. Клізю вказував на це, що Унія нарахувала вже 17 дочерних комітетів і що він надіється правильного зросту цього числа. А чи п. Atkinson, відповідник „Save the Children Fund“ (англійський відділ У. І. С. Е.) для Канади, Австралії, Нової Зеландії й британських Індій не повідомляв нас, що в цих чотирьох великих краях зарисовується живий рух міжнарод-

ної солідарності і чи не можете ви по теперішності на основі цих преінтересних заяв числити на щораз більше число дочерних комітетів?

„Це все як найкраще віщує. Міжнародний Комітет Червоного Хреста, повторює це, прилучується цілим серцем до вашого змагання, а гратуюючи вам гарячо по причині досягнутих вислідів почувається щасливим, що може безпосередньо поносити частину акції й брати участь у вашій ділі, тому що його відпоручники в Туреччині, в Австрії, в Німеччині, на Мадярщині, в Балтійських державах, на Україні, в Югославії, в Румунії, в Польщі, в Росії могли служити вашій справі від часу, як ви запропонували нам у тім самім часі ужити їх як комісарів У. І. С. Е.

„Міжнародний комітет Червоного Хреста поновляє отже зглядом унії почування своєї симпатії, свого подиву, своєї дружби, повного довіри, яке він має про її будучність, а також висказує бажання оглядати чимраз соліднішою і тіснішою ту моральну й спомагаючу зв'язь, яка об'єднує міжнародну унію допомоги дітям.“

Промову п. Я. Шеневієра прийнято живими оплесками, а після них президент барон С. F. de Geer висказав свою подяку й побажав скорого подужання для Г. Адора.

Маємо щастя сповістити сьогодні, що шановний президент міжнародного комітету Червоного Хреста приходить уже до здо-

роби. Конгресівки й Буковини, які після 1. серпня 1914 скоронилися на територію Словаччини.

І вони жаляються...

П. А. Т. доносить: „Польські влади одержують алярмуючі відомості з нейтральної полоси про постійні грабежі, доконувані там відділами литовських військ та про поповнювані ними насильства“. Дальше подає П. А. Т. кілька поодиноких прикладів в тім напрямі.

Італійська королівська пара вибирається до Бельгії.

Римські часописи довідуються, що італійська королівська пара вибирається поміж 8—15 червня до Бельгії.

Пареговори поміж Англією і Литвою.

По донесенням з Ковна, протягом останніх двох тижнів ведуться в Ризі пареговори поміж англійським комісарем в Прибалтиці — Вільсоном і литовським послом в Латвії Цаунісом в справі заключення англійсько-литовського економічного договору. Цей договір має бути заключений на основі найбільшій прихильності з обох боків. На день 13. мая очікують Вільсона в Ковні в зв'язку з очікуваним підписанням договору.

На границях Бесарабії.

З Бесарабії доносять до Букарешту, що червоні відділи нападають далі на територію Бесарабії.

Протибольшевицька діяльність в Грузії.

Радіо з Тифліса інформує, що грузинські меншевики, ес-ери і дашнаки розвивають скріплену діяльність. Вони видали прокламації з домаганням негайного відкликання з границь Грузії червоної армії. Цими закликами, як потверджує совіське радіо, занепокоєні совіські влади, бо вони приймаються „в темних націоналістично настроєних трудових масах грузинського народу“.

В обороні християнської людності в Малій Азії.

З Лондону доносять: Чембер-

лен заявив в Палаті громад, що заграничний уряд одержав звіт, який доносить про акти насильства яких допускаються Турки в Малій Азії на християнській людності. Англіський уряд звернувся до урядів французького, італійського й американського з проханням вислати до цієї області своїх представників для переведення анкети в тій справі.

Організація протибольшевицьких сил на Далекому Сході.

Як подають з Чіти, в Манджурії організуються всі протибольшевицькі сили для майбутньої рішучої боротьби з большевиками. Пареговори республіки Далекого Сходу з Японією перервані. З Чіти наспіла також звістка, що Японці розоружили в селі Іванівка відділ капелівців, причім побито командний склад за опір.

За визнання совіської Росії.

Аг. Аваса доносить з Вашингтону: Сенатор Borah зажадав в своїм внеску, зложенім в сенаті, визнання совіської Росії.

Англійська дискусія над німецьким відшкодуванням.

В засіданні палати громад посол Ембертс зважав уряд означити речинець розглянення справи, яка спільна акція буде піднята супроти Німеччини, коли вона не впаде навести мотиви для з'ясування французького становища в тій справі. Чемберлен відповів, що Льюїс Джордж висказав дня 26. квітня в присутності Барту, своє жадання, щоби ще перед закінченням генуєнської конференції скликати засідання представників держав, які підписали мировий договір, в цілі на ради, яке становище треба би зайняти супроти Німеччини дня 31. мая. Франція заявила устами Барту, що не візьме участі в ніякій конференції перед днем 31. мая, чи то в Генуї, чи деінде. Далі сказав Чемберлен, що між Барту і Льюїс Джорджем не обміняно ніяких документів у порозумінанні устно.

Шевченківські свята.

Петрилів, пов. Томат.

Дня 7. травня б. р. заходами Аматорського Гуртка відсвятковано в нашому селі Шевченківське свято. Свято не випало так, як треба було цього сподіватися, бо раз, що погода не дописала, а друге, що деякі добродії мимо своїх рішучих і певних обіцянок відказалися взяти участь в цьому святі і через те треба було викинути деякі точки з програми і обмежитися виключно скупими сільськими силами.

Відограно дві одноактівки — „Свідки“ й „Сатана в бочці“. З великим успіхом пройшли „Свідки“, в котрих найкраще виконали свої ролі — Забитовський, Онишук (брат і сестра), Кирста й Яловий. Крім того годиться зазначити, що поема „Кавказ“ була віддекламована п. Онищуком знаменито. Салія була заповнена місцевою публікою по береги. Чистий дохід призначено — 5.000 мп. на будову дому „Рідної Школи“ в Станіславові, а решту на фонд „Учітєся“.

Взагалі вище згаданий кружок за час свого 8-ми місячного існування дав 6 вистав і було б бажаним, щоб він і на далі проявляв свою діяльність, хотів серед його завважується деяке розладдя, до чого не повинен допустити місцевий Виділ читальні Т. ва „Просвіти“, і, як тільки можливо, пособляти Кружкові в його дальшій діяльності. Гривко Шумликий.

Козіщиня.

Дня 7. мая 1922 р. в Кривім вшанувала Читальня „Просвіти“ під проводом голови Дмитра Мартинова пам'ять Тараса концертом в школі. На свято загостили гості з Бережан, Козови, Кального, Слободи золотої і Струсова. По відспіванню хором „Заповіту“ виголосив патріотичне вступне слово священик Микола Іванчук. Від філії Тов. „Просвіта“ з Козови зложив привіт відпоручник філії Петро Орун. Хор під орудою студента Петра Костіва вдало відспівав кілька народних пісень та закінчив „Молитвою“. Деклямації під вправною рукою місцевої учительки п. Галі Бородайківної і діточка сценка випали прегарно. Деклямували: „Посланіс“ (студ. Степан Галаса), „Кавказ“ (Лев Збир), „Розрита могила“ (Марійка Іванчук), „Хустина“ (9-літній Любоко Бородайко з Бережан). З чистого прибутку передала Читальня через філію 5.000 мп. на фонд „Учітєся, брати мої“.

З Шевченківських обходів зауважимо, що державна поліція в Козовій поставила Шевченка на індексі, виготовлюючи проти д-ра Західного карне донесення з приводу деклямації „Посланія“ — *sum teneatis amici!* — о злочин з §. 65. а. з. к.!!!

РІЖНІ ВІСТІ.

Поголоски.

„Русспресс“ доносить: „До польської преси доносять з Харкова, що українська радянська преса зі спеціальним вдоволенням замічає отверезіння української еміграції і в числі кількох осіб називає перебуваючого під цю пору у Варшаві бувшого міністра Української Центральної Ради Ніковського, котрий будьто би прилучився до групи осіб, що признають конечність спільної праці з совіською владою і пропагують поворот на Україну. Совіські часописи твердять, що з Ніковським солідаризуються Прокодович і Харченко та ряд інших

видних діячів-Петлюрівців. По словам газет, подібний рух замічається і в Празі, де спільну працю з совіською владою на Україні пропагують Кондратенко і Грушевський, з котрими совіська влада вже веде пареговори“.

Ці поголоски подаємо з денникарського обов'язку на відповідальність жерела.

Видавлення Галичан і Буковинців з Чехословаччини?

П. А. Т. подає з Моравської Острави: По думці урядового обіжника приступили політичні власті до видавлення емігрантів з Гали-

ТЕЛЕГРАМИ.

Поанкаре паїде до Лондону.

Відень (ПАТ.) „Н. фр. Пр.“ містить інформації париского „Журнал-ю“ з Лондону, що можливе є, що Поанкаре в найблизчих місяцях відвідає Лондон.

Італійсько-російський договір.

Генуа (ПАТ.) В інтерв'ю з співробітником „Корієре д'Італія“ заявив Сканцер, що Італія вела на конференції свою власну політику. Покладено вже основи під італійсько-російський договір і Сканцер сподіється, що цей договір буде небаром dokonаним фактом і принесе користі обоим сторонам. В нафтовій справі заявив Сканцер, що Італія також не була недіяльною, але про це не можна ніщо тепер говорити.

За галицьку і румунську нафту.

Відень (ПАТ.) „Н. фр. Абдт.“ доносить з Парижа, що французьке правительство вислало інж. Юр. Шнайдеру і Й. Гуру в офіційнім характері до Галичини і Румунії, щоби оглянули нафтові терени цих країв. Мають вони зложити звіт про висліді французького капіталу

в нафтовім промислі в Галичині Румунії.

Нац. меншости в Чехословаччині.

Прага (ПАТ.) Часописи доносять, що до комісії, котра на основі Союзу Народів і за згодою чехословацького правительства має розглянути положення національних меншостей в Чехословаччині, допущені будуть також представники національних меншостей.

Франція і конференція в Газі.

Париж (ПАТ.) Становище французького правительства до гагської конференції є таке: Коли наради в Газі будуть продовженням генуєнської конференції або матимуть політичний характер, тоді Франція так як і Зед. Держави не вишле на конференцію своїх заступників.

Ще одна відмова Америки.

Вашингтон (ПАТ.) Райтер. Як зачувати, американське правительство не прийме англійського запрошення до участі в комісії, котра має зайнятися розгляненням становища Турків супроти христ. меншостей в М. Азії.

Дописи з краю.

Сороцьке, пов. Скалат.

Під обухом жандармерії.

Місцева читальня „Просвіти“ відновила свою працю, відбудовала читальний будинок і пустила в рух аматорський кружок. На жаль робота стрічається з великими перепонами, бо старостою заборонює давати вистави а жандармерії з військом Косовським, Поляком, цкують читальників, як людей небезпеч-

них для польської держави, що нібито підготовляють якоесь повстання тощо. В селі відбуваються безнастанні ревізії, жандармерія шукає торішнього снігу і всяка робота в читальні неможлива. Відбулось у нас свято в честь Шевченка, очевидно за дозволом староства, але зараз потім командант поліційної станиці почав тягнути тих, що деклямували на святі, до своєї канцелярії і помагати, щоби те все пе-

ред ним повторили. Молодь одної неділі бавилась і співала гагілки, однак війт її розігнав, мовлячи, що це „політична“ забава.

Пархач пов. Сокаль.

Освітні та шкільні справи.

Наше село завсіди було щиро українське, а в цілім повіті найбільше рухливе. Як перед війною так і підчас неї високо несло свій національний прапор, хотай в селі знаходиться польський двір з групою своїх прихильників. Тому, що двір все потребує громади, а не навпаки, цей останній достроювався далі теж мусить достроюватися до неї, а не громада до двора. Завдяки рухливому пароху о. М. Марисюхови ЧСВВ. відновлено читальню „Просвіти“, а з нею обновились ціле життя громади. Знаменним його проявом, це часті ама-

торські вистави, виконувани з великим театральним хистом. Душею аматорського життя став учитель С. Войтюк. Його то бажала громада мати управителем школи, так шож — не сповнились наші бажання. Хоч школа наскрізь українська, до якої не ходить ні одна польська дитина, у котрій перед війною працювало п'ять українських учительських сил, сьогодні всі вони, крім п. С. Войтюка, заступлені польськими. Коли недавно представники громади просили інспектора оставити їм управителем п. С. Войтюка, олержали відповідь, що він, мовляв, іще за молодий. Та однак ця рація п. інспектора, примінена до п. Войтюка, не заважила ні трошечки, коли ходило про Поляка. От і тепер дістали ми на управителя ще молодшого п. Ушинського, та це нічого не має до речі, бо він — Поляк.

Пархачий.

НОВИНКИ

— **Монета.** Вчорашнє число (70) „Громадського Вісника“ сконфіскувала львівська прокуратура за один уступ в передовиці „Переслідування „Гром Вісника“ та за один уступ в дописі „Замкнення школи на Левандівці“ (32).

— **Волинський воевода** прилучається до галицьких в передовиці „Гром. Вісника“. Нам пишуть: Від довшого часу на Волинь легальною дорогою не доходить ні одно число „Гром. Вісника“. Волинський воевода видав розпорядок, яким приказує нищити „Г. В.“, мовляв, він відбирає йому дебіт в своїй катікаті. Газету нищать на почті, поліцейники контролюють бюра денників і книгарні, шоби там борони Господи — не продавано не любі воеводи газети.

— **Прем'єра в театр „Бесід“.** В цю суботу (20. мая) ставить театр комедію англійського письменника Джером К. Джером п. з. „Міс Гобс“. Штуку режисує Ол. Загаров. У виставі беруть участь: Бенцаль, Блавацький, Голіцинська, Загаров, Іскорка, Крушельницький, Рубчаківна, Сочачева, Стаднікова і Ясень-Славенко.

— **Як стягають данину?** Дня 11. мая ц. р. з хав до села Дідилів п. Камінка Струм. податковий урядник з Камінки Чирек з двома жандармами з Миліянина, та на спілку з наказним війтом тягне данину, хоча село дуже сильно знищене війною. — Іванови Кремінш забрали бичка (Кр. попалений!), а жандарм вларив його два рази так, що селянин впав на землю. — Степанови і Тимкови Панасам забрали по коневі і корові, иншим беруть подушки, кожухи навіть з під хорих витягають (Марія Панас). Чирек — запитий — лазить нічю по хатах і обчислює якісь проценти, яким ніхто толку не знає, — а знаний це добре панок — Чирек правдивий. Він за Австрії з горшків пшоняну кашу жінкам рекував, — це півка першого сорта — і він гуляє без контролі. Жандарми поводяться брутально. Кременя побив за це, що „ty Polak, a mówisz po rusku i dani-pu nie płacisz?“, а він тільки лат. обряду. Війт виводить худобу зі стаїни, кричить і страшить людей, що забере поле за проценти, трактує людей наче „воевода“. Ой, війте, війте! Всьому прийде кінець, а ти не дивишся на задні колеса! Жандарм Конарські вдарив Дмитра Лозу за те, що не мав часу засекуєстровану худобу провадити до Камінки, колькою межі плечі так, що той не годен зігнути. Наші люди говорять, що зараз є вже „чотири данини“ — одна стара, друга для чирака, третя для постерунку, четверта для війта! Посол Брилль говорив в Буську на вічу, що „dani-pu jest niesłuszna i niesprawiedliwa dla chłopów“, „Kurjer Lwowski“ писав, що „Polacy lwowscy zniszczeni, nie mogli uzyskać dani-pu zarządca“, а ти, український хлопе, плати, чи годен, чи ні! — Н.

— **Як Гогогорч колядували?** Дня 6. січня 1922 р. надіслало Тов. Педагогічне в Золочеві до Уряду парохіального в Гологорах Воля відозву, шоби коляду відступити на „Рідну Школу“. Місцевий парох о. Константин Концевич сповнив просьбу і заповів в церкві, що як що року, визначена молодіж підє колядувати по цілій громаді Гологори і часті коляди буде відступлена на „Рідну Школу“. Парохане не шадилі жертв. Колядники пішли колядувати в перший день Різдва. Вечером стрінув колядників оден з постерунку поліції, колядників розігнав, а Івана Городецького вдарив два рази колькою. Відтак постерунок донс до староства про коляду і староство вівзвало колядників: Теодора Городецького студента, Івана Городецького, Дмитра Городецького, Михайла Крупку, Миколу Дубаса і Олексу Білинського на слідство на день 11. мая 1922 р. і покарало всіх гривною по 200 мп.

— **З Підкарпатської України.** (Гостинні виступи п. Гребінецької і п. Бесарабова). Від двох тижнів виступають в „Руськім Театрі Просвіти“ звисні співаки київської опери п-і Гребінецька і п. Бесарабов. Перший їх виступ в „Запорожжя“, який відбувся в Ужгороді дня 4. V. увінчався дуже гарним успіхом. Від 6. V. вибрався театр в Мараморошину, де дає вистави в Густі, Гачеві, Севлюші і околиці. З небувалим powodженням проходить всюди „Запорожжя“. Гастролюють також п. Бесарабов і п. Гребінецька, яка виступає в ролі Оксани. На день 20. V. заповіли обоє Гребінецька і Бесарабов свої концерти в Ужгороді. Їх виступу очікують з заінтересованням не лише українська публіка, але також чеська і мадярська. Тріумфує наша пісня і по той бок Карпат.

— **Бандити-аматори** а не правдиві счинили авантуру в поїзді під Жовтанцями, як подає наочний свідок: „Bandyzm szaleje — так прозвав „Dz. lud.“ подію, що скоїлась дня 9. ц. м. на стації в Жовтанцях, перекинувши цілий факт. В дійсності справа ціла мала по знаки малопольського бандитизму. Свилярі з Жовтанець: Чорні Владислав Нидз Юзеф, Беднарські К. і других кількох, радіючи з баришів, набутих на каменецькому торзі, стратили рівновагу від надміру випитого алькоголю і оден з них на стації вивернувся з поїзду. То дало причину до цього, що свилярі кинулися на всіх, що стояли на платформі, обкладаючи їх палками і боксерами. Селянина з Руданець (назвиська не тямлю) з криком „кабане пшекленти, шляк би ці трафіл“ збили так, що кров лялась йому з ух, носа і уст і булиб убили, колиб не заступився за ним о. Пришляк з Барилова. — Функціонер стаційний і кондуктор, як рівнож оден жиївський робітник, що стали в обороні, рівнож дістали палицями. Палиці як звичайно не було.

— **Повернувшись до Львова** дня 17. мая Впр. о. Анастасій Калиш Протоігумен оо. Василіян, відбувши візитацію своїх монастирів у Спол. Державах, Канаді, Бразилії, Римі й на Підкарпатській Україні.

— **Убийство в Раковисках.** В суботу 13. с. м. о год. 10. в Раковисках ад Холоів застрілив через вікно невідомий злочинець Настю Свистун жену Миколи, кладучи трупом тоді, коли лягала спати. Позбавив життя двоє душ. Підклад імовірно еротичний.

— **Нещасні Американці.** В селі Барилів пов. радехівського, ночно з дня 13 на 14. мая викрали незвісні справці у Юстина Коляди валізуку із 200 доларами і купою срібняків. Точнісенько в сей сам спосіб у вересні минулого року (1921) забрали невисліджені до нині злодії куфрок у Кіндрата Косовича; винесли на поле і оставили розбитий забираючи коло 4000 доларів. Пошкодований безрадний, бо власті судові і поліційні відкаають йому помочі у вишуканню злодіїв.

— **До постанови українського балету.** 30. і 31. го ц. м. в салі театру „Української Бесіди“ виступає з першою постановкою українських національних танців артист-балетмайстер В. Авраменко. В гуртових сценах приймає участь балетова школа Авраменка в кількості 30 осіб. В програмовій частині буде показано танкові рухи і постанови українських нац. танців, танкові коліна, танці: козацькі, коломийки, гопакі, чумацькі, козацькі великодні хороводи, парубочі, дівочі, запорожські — сольові і гуртові. Перед початком буде прочитано реферат про український народний танок проф. Шендриком. Виступи будуть провадитися в характерних націон. убраннях, в супроводі народної музики.

Пригадується, що продовження ЗАГАЛЬНОГО ЗБОРУ „С-У-ПРУ-ГА“

відбудуться дня 21. травня (неділя) 1922 о годині 10-тій рано, в комнатах „Української Бесіди“ у Львові, вул. Рутівського ч. 22 з порядком наради:

1) Вислід голосування з дня 14. травня 1922.

2) Реферат тов. А. Червешкого: „Найближчі завдання нашої організації“ і дискусія.

3) Внесення.
Збір буде рішати правосильно без огляду на числ. присутних членів.

Проститься о численну участь.
Президія Збору з дня 14. V. 1922.
1253 а) 1—1

Кооператива „Студентська Самопоміч“ у Львові

В дуже тяжких умовах живе український народ. Наша Батьківщина по обох боках Збруча находиться в незвичайно важких умовах не тільки політичних, а й економічних.

Кождїй верстві українського Народу треба гуртуватися в своїх економічних інституціях, шоби за побігми матеріальній нужді і сумою змагань поодиноких верств двигнути цілий народ з економічної руїни.

Українське студентство, свідоме тяжкого положення свого народу та власних дуже прикрих матеріальних умовин, оснувало свою економічну інституцію „Студентська Самопоміч“ на кооперативних основах. Воно поставило собі за завдання збірними силами видвигати себе взаємно з матеріальної нужди та познакомлюватися рівночасно з ідеями і практикою кооперації.

Дійти до цих цілей хоче воно через улаштування в столиці власного склепу, власної кравецької і шевської робітні, які заосмотрювали би студента в усі середники необхідної потреби, через уділювання кредиту найбільше потрібним, улаштування фахових курсів, відчитів і т. п.

Початок — трудний. Серед найідейнішого гурта лучаються недовірки, а то й такі, які радї би зачате діло в почині знищити. Та мимо предвиджуваних труднощів рішився поважний гурт українських студентів енергично і консеквентно працювати над розвитком студентської кооперативи, певний того, що серед Українського Студентства, яке в першій мірі повинно числитися на свої сили, не знайдеться ні один, який — не розуміючи ваги своєї власної того рода інституції та її завдань — не зложив би бодай одного уділу і не хотів користати з її услуг, які в міру розвитку заспококуватимуть усі його матеріальні потреби.

Творці цієї молоденької інституції свідомі рівнож цього, що її успішний розвиток у великій мірі залежний від моральної та матеріальної піддержки Українського Громадянства. Знаючи добре його вповні зрозуміле заінтересовання долею українських студентів, вони сподіються, що не знайдеться ні один Громадянин, який шадничою вкладкою не хотів би спричинитися до розвитку кооперативи, яка повинна стати зразковою, та давати Українській Суспільності ідейних та практично вишкolenих робітників на цім полі.

Ця кооператива зареєстрована у львівськїм Окружнїм Суді як торговельнїм під ч. стов. VII, 276 фірм. 522.

Висота членського уділу виносить 1000 мп. а вписове 100 мп.

Процентова стопа для шадних вкладок 4 проц. згл. для більших сум після умови.

Всякі посилки і письма належить адресувати „Студентська Самопоміч“ Львів, вул. Зіморівича ч. 20. I. пов.

Львів, дня 5. мая 1922 р.

Др. В. Шурат, др. В. Охримович, др. М. Левицький, др. М. Панчишин, інж. Юліан Павличковський, др. Іван Крип'якевич.

Президія Надзірної Ради:

Лев Галінка, Дам'ян Пеленський, голова, секретар.

Дирекція:

Осип Голінський, Волод. Горбовий.

ЖЕРТВИ

Пресовий фонд.

На українську незалежну пресу зложили в марках польських: Семко Тенюх о. оф. суду Журавно 500 кличе: Миколу Ковалю, Семена Барана, Івана Кулика суд. оф., Волод. Паламара офіц. евід. всіх в Журавні, Яця Мисика, Гриня Мисика з Володимирець. Д-р Іван Полохайло Любачів 1000, кличе товаришів, що зложили матуру 1894 року в акад. гімназії у Львові. Д-р Іван Бережницький Львів 3000. о. Северин Ямінський від Громадян села Довге 1000. Д-р Петро Войтович адвокат, Перемишль 5000. Павло Лопата Борислав 500, кличе: Михайла Мастикаша Добрусин, о. Теодора Німилевича Тинів, Мих. Гловка ас. Борислав. Степан Бріль Тудорів 500. о. Роман Охримович Урич 1000, кличе: Пилипа Бориса купця Стрий, о. Миколу Маркова Синевідсько вижне, о. Волод. Сухого Болевів. Марія Фуртакова Слобода 500, кличе: Дарію Чорногову Студінка, Анну Тимкевичеву Коломия, о. Н. Дерлицю Троянець. о. Н. Прокіпів Юнашків 1000, кличе: о. Олександра Яримовича Львів, Миколу Туркевича суддю Львів о. Василь Пришляк Барилів 1000.

Рідна Школа.

В місяці лютім ц. р. зложили на „Рідну Школу“ в Мп. на квітар: Кней 750, Школа на Левандівці 4946, Мих. Ковалець замість віниці на домовину інсп. Лешегі 2000, урядовці „Карпаті“ 450, перс. Доменів 4750, службовці: „Дністра“ 7630, Кр. У. П. Т. Геребовля 50.000, С. Гіб-йло на бл. 1000, Др. Кр. чит.

лодобиші: Льюїс Джордж між іншим сказав: „Належу до тих, котрі вірять, що не можна усталити в Європі мира, без розв'язки цих скоплених справ. Не знаю, чи за рік не викличуть вони війни, однак я є переконаний, що є вони джерелом постійних неспокоїв. Як довго ці квестії існують, Європа наражена на хронічну небезпеку. Не вдалося озяти згоди, якої я бажав. Ми переказали діло комітетові знавців. Вони пропонують справоздання своїм правительствам, а наслідком їх опії кожде правительство рішить те, що буде уважати за слушне. Тоді повстане знову необхідність унормовання спірних квестій, які я мав надію тут розглянути. У всякому разі будемо мати пакт в справі неатакування, який дозволить на пошановання існуючих вже границь. Прикладаю вагу до цього, щоб додати, що відносно Литви згаданий пакт не стане на перешкоді в ніякому разі провадженню праць Союзу Народів“.

Відповідь Америки на запрошення до Гаги.

Вчора передав американський амбасадор в Римі Child предсідникові конференції Факті роту з відповіддю американського правительства на запрошення до участі в гаській конференції, яка маєтись зібрати 15. червня. В ній м. і. говориться: „Правительство Зєдинених Держав гарячо бажає взяти участь в досліджуванні способів практичної відбудови господарського устрою Росії, бажаючи показати щирі прихильності правительства Зєд. Держав для російського народу. Правительство Зєдинених Держав хотіло би підчеркнути живе заінтересовання всіма намірами відбудови господарського життя Росії і запоруки повороту її до добробуту, для якого є всі потрібні дані. Американський народ дав уже наглядні докази свого бажання прийти з допомогою Росії в її відбудові, а правительство Америки є далеке від цього, щоб занехати нагоду дати вислів цим бажанням. Однак правительство Зєдинених Держав є тої думки, що участь його в гаських переговорах не є пожадана, бо комісія знавців, яка має

радити в Газі, буде тільки продовженням генуєнської конференції під іншою назвою і тому що ця комісія стрінула би такі самі труднощі, що й генуєнська конференція, коли становище Росії, зайняте в меморіалі з 11. мая, не підпадає зміні. Найважливішою і найбільш суттєвою справою є справа відбудови російської продукції. На ділі основні цієї відбудови мусить щойно створити, а шукати й знайти її можна тільки в Росії. А що правительство Зєдинених Держав уважало все за необхідне очеркнення цих основ, готово є порозумітися в справі висилки до Росії комісії знавців. Ця комісія мусила би зайнятися дослідженням господарських умов відбудови російської продукції, без якої не має підстави вирішення справи кредиту. Слід додати, що правительство Зєдинених Держав схилилося би до призначення над всіма розважуваннями і проектами, які походили би або з конференції генуєнської чи іншої, однак в теперішніх проєктах, які є у відповіді на меморіал російський з 11. мая, не бачить правительство Зєдинених Держав такого спрещизовання квестії, яке дозволило би згодитися на пропонування план.

Вручення американської ноти викликало в Генуї велике вражіння. Офіційні круги італійські добачують в ноті не відмову, тільки охоту зискати на часі, щоб змодифікувати проєкти конференції. Дійсно проєкт висилки до Росії комісії для дослідів над російськими відносинами означав би значну зміну супроти вчорашніх проєктів запрошуваних держав.

Негайно після одержання ноти відбулася нарада між Де Фактою, Сканиером, Льюїсом Джорджом і Барту. Опісля Сканиер конферував з американським амбасадором. Рішено звернутися до Вашингтону по ближші пояснення.

Як подають з Генуї, американська нота викликала деяке розчарування. Амбасадор Child сподівався корисної відповіді. В англійських кругах уважають цю ноту за делікатну відмову. Відповідь на неї має слідувати в найближчих днях.

реконалися ми, що політика Англії, а радше, докладно кажучи, її валізного прем'єра Льюїса Джорджа, є для нас прямо ворожа. Вона лишила нас Гданська і Східної Пруссії, вона оточила нас палючим об'ємом племіснитів, вона напружила всі сили, щоб не дати нам Горішнього Шлеска і Виленицини, вона вкінці квестіонує постійно приналежність Східної Галичини. Італія постійно помагає Англії, отже й її політика супроти Польщі була рівнож майже без вику неприхильна. Японія, для котрої справи континенту європейського мають треторядне значіння, завжди оставляла вільну руку Англії. Відношення Америки було вправді і є приязне, однак політично ця приязнь не полишила по собі ніяких наслідків.

Навпаки, факт, що Вільсон на мировій конференції дозволяв Льюїсові Джорджу тероризувати себе, мав для нас дуже болючі наслідки. „С. П.“ потішає своїх читачів малою антантою і балтійською антантою. На майбутнє доручає Польщі роль посередника між Францією і Англією. Однак зазначає, що до цього потрібне негайне уступлення Льюїса Джорджа.

Орган Льюїса Джорджа про Польщу.

„Курер львовський“ з 17. с. м. цитує статтю англійського „Observer“-а, в якій він зазначає, що час між двома конференціями мусить бути посвячений праці над загальним економічним договором з Росією і над мировим договором. На думку

„Observer“-а на шляху до заключення такого договору великою перешкодою є Польща і Румунія. „Версайський договір відбудував — на жаль — не Польщу як народ, чого і реалісти і романтики інших країн бажали собі, тільки якусь неможливу польську державу, що змагає загартувати під свої впливи другі нації. Польща мусить або виректися литовських і українських земель, загартуваних в шовіністичній шалі, або вона цього не переживе. Румунія загартувала Бесарабію без порозуміння з Росією. (В цій випадку „Об.“ допускає — по звідомленню „Кур. Львов.“ — можливість відшкодування, маючи на думці румунський скарб в руках большевиків). Супроти цих двох держав становище Росії є дуже сильне. Комуністи є глибокими націоналістами. Коли велика Росія злучить 200 мільонів населення і не буде мати рівної собі сили на світі. Росія може чекати. Росія, чекаючи, певна зиску. Польща і Румунія добре зробили би, входячи своєчасно в компроміс з нею. Якщо Польща не піддасть добровільно ревізії своїх неможливих границь, безцінний десятилітчий мировий пакт європейський міг би бути заключений тепер, між тим коли відложення конференції витворить проволоку трьох до шести місяців“.

„Курер Львовський“ добачує в цих стрічках близького Л. Джорджу органу мрії англійських трестів злучити бориславський басейн з цілістю нафтових теренів на Сході.

Небезпечна гра.

(На біжучі теми)

Тісний зв'язок між народом і найвищими нашими духовними властями є сьогодні так сильний і живий, як може давно він вже не був. Народ, духовенство і духовна власть зрозуміли повагу лихоліття, яке переживаємо. Однак й тут повстала вже рисочка, яка може грозити небезпекою. Від якогось часу приїжджають до Львова, до нашого ординаріату масові депутації з сіл з дивоглядними під цю пору жаданнями. Майже усі вони особистої натури. „Ми сього священника хочемо“, — „а того не хочемо“, „ми сього священника не пустимо з села“ — „а того не випустимо до села“. Коли Ординаріат почав глядіти за причинами такого явища, на основі совісного прослідження справи, може вдесятьох на сто випадках найшов причини загальної натури. Зарадивши їм

доцільними зарядженнями, усуваючи лихо — не усуваючи навіть священника. Колиж з часом втишалися пристрасті і люде спокійно почали розбирати справу, виявилася усе одна причина — „нас до того намовили“. Та знайти того, хто перший скаламутив спокійну і чисту воду спільної праці священника з народом у церкві і у громад, було тяжко. Та коли зважитися, що такі заколоти мали місце як у свідомості релігійно і національно громадах і проти ревних священників, то не тяжко вгадати, хто хоче вбити клина між священника і громаду, хоче викликати взаємний гнів і распрію. Ми мусимо до сього явища зайняти певне становище. Коли де є слушна причина до усунення лиха, то її треба сказати духовним властям і треба мати до них довіру, особливо тепер. Треба мати пересвідчення, що вони лиху зарядять, знаючи собі ясно справу із теперішнього положення церкви і народу. Колиж вони у яким випадку не можуть відразу зарядити лиху, то причина не лежить певно по їх боці. Наші Ординаріати, занявши тепер рішуче становище в обороні прав гр. кат. церкви і українського народу, мусять боротися з такими величезними труднощами і з такими злочасними перепонами, що колиб їх усіх нарід знав, то не говорив би терпкого слова „не уступимо!“ Перед ким? Перед своїми, котрим так само лежить на серці добро народної справи. І то ще в деяких падають необчислені слова відступства від обряду і народности, викликані підсуванням хвилевої користі чи уразами. А коли так сталося, то воно не було би певно в користь народу і церкви, тільки на нашу втрату. Другим явищем є хоробливість, яка помічається у змаганні до відділювання дочерних (філіяльних) церков від матірніх. Духовна власть булаб незвичайно рада, колиб в кождім селі могла поставити доброго і свідомого священника. І ніхто може більше не боліє над тим, що у теперішню хвилю вона сього не може зробити. Коли перед війною, де стан богословів був усе у повному числі, а і смертність духовенства була нормальна, не можна було сього зробити, то щож говорити про теперішній час.

Преса.

Польща — І антанта.

„Слово польське“ з 18. с. м., виписуючи славословіє на адресу Франції, подає огляд характеристики

Е. ФЕДОРОВИЧ-МАЛИЦЬКА.

III. Виставка картин Оскіпа Новаківського.

(Докінчення.)

Крім оглянутих уже ка гин першої кімнати слід ще звернути увагу на імпульсантий вуглевий на черк портрету Митр. Шептицького і такий же шкід „Владиків“ до композиції „Тяжкий сон“, якої мініатюрний проєкт бачимо в слідуєчій кімнаті.

Тут кидаються в очі дві картини: це „Мойсей“ (транспозиція портрету митр. п. Шептицького) і „Визволення“ (подвійний портрет артиста і його дружини над домовиною). Перша з них не вимагає коментарів. Трактують сюжети сильне, ляпдарне, колорит удержаний в виразистих, мозаїкових тонах.

„Визволення“, сказала б я, це найцікавіший документ нашого часу. Молода жінка похилилася, сумуючи, над домовиною. Обличчя укриває в долонях, з під яких виглядає її русаве волосся і прайий висок. Ліва рука, темна, дивча, не жіноча спочила на правому рамені. Поруч неї, бородакий мушини задивився зажурено в порожню. Над обома візія Богородиці з Ісу-

ку відношення других держав антанти до Польщі:

„Найбільше розчарування стрінуло нас з боку Англії. Зі здивуванням і з великою прикритістю пе-

сом. Кольористично є ця картина криницею ефектів, як більшість картин Новаківського. По змісту вона раг хселенсе символічна. В доморні спочило спокійне, іділічне минуле жінки змістом життя якої до недавна ще було її покликання як судженої, дружини і матері. Над цим минулим спущено віко домовини. На її горизонті вириває Vita nova, яке примушує її зацікавитися усіми проблемами життя, щоб не бути одним тільки знарядом природи для самозбереження людських генерацій. А цього забувати не можна, що процес переходу зі старого життя в нове не легкий і тому сумуючи схиляється вона над домовиною, в якій чейже замкнено найінтимніший скарб жінки: право бути жінкою. Задуманий оперся на домовину мушини поруч неї, для якого жіноча душа є всеж таки... невідомою країною.

„Тяжкий сон“, це велитенська композиція в розмірах мініатюри, якій треба простору для унаглядження тих ідей, які символи зують тут поодинокі, мініатюрно трактовані постаті.

Під нею невеличка картина в сіро синьому тоні, що представляє українського студента, оживлена тимже настроєм, що „Тяжкий сон“.

„Мряки“ виказує найкраще зіставлення красок. Ч. 54. є скінче-

ною настроєвою картиною св. Юра в осені.

Однак, щоб відлати довг усім зібраним тут картинам, треба написати цілу брошуру, а не малу, принагідну статтю. В даному випадку можемо згадати тільки картини в роді таких, як „Глибина“ подвійний портрет артиста і його дружини, та незрівняне погрудє дружини артиста в краківському, народньому костюмі на тлі коридору краківської академії з М'льонською Венерою. Контраст живих красок селянського одягу і свіжої, тонкої жіночої головки з кам'яною, класичною красою форм, дає виїмковий ефект. З поміж великих, доволі багатих красками новіших картин згадаю „Мертву природу“ (ч. 72). Окрасою третьої кімнати є безумовно триптик „Серед рож і гвоздиків“ (134).

„Материне щасття, серед цвітів“ є дуже добре настроєною картиною. „Пробудження“ (123) є одним з проєктів обговорюваної уже композиції, новим моментом, якого є хрест на фоні, символізуючий мартирологію українського народу.

Настроєво ділає вкінці портрет п. Гогульської, компонований в глибоких, нюансових тонах.

Львів, 15. V. 1922.

Війна особливе від листопада 1918 р. забрала насильно тифом і в'язницями понад 300 священників. А на священників виорднувалося ледви понад 30 богословів. А при теперішніх обставинах треба буде ще літа ждати, щоби сю тяжку прірву загатити. За Австрії виринули лиш рідко жадання селян о відділення філій від матерніх церков. І ці жадання були оправдані кілька кілометровим віддаленням, церквою, будинками виставленими, достаточним матеріальним забезпеченням священника. Тепер виринають ці бажання дуже часто без оправдуючих причин, тільки щоби відділитися. Коли перед війною мусіла громада зложити до релігійного фонду, яким завідує держава, 20 до 30 тисяч корон для забезпечення повної конгруї для священника, то якіж мільйони марок польських мусіла би тепер зложити громада до державного скарбу на сю ціль? Чи се лежить в нашім інтересі? А з тим жаданням відділення звичайно в'яжуться ще одна грозьба, „бо як ні, то ми там маємо косяцол і там будемо ходити“.

І тут виринає журлива думка: що наушує народ на таке слово? Чи не легше і не краще скомунікуватися зі своїм священником раз

чи два рази на тиждень, як під собою самим підрізувати галузь? Правда, тепер польські ксьондзи заявляють готовість нашим людям „задури“ відправляти похорони, давати слюби, а як буде метрика, той поле тано продати, посаду дати і т. д. Але сей рай довго тривати не буде. Ренегатство, се не нішнє зявище. А далеко, далеко не усі сини ренегатів добилися становищ міністрів, високих урядів, чи фільварків.

Дуже значна їх частина мусить задовольнятися нужденними посадами і на тих ще давати докази своєї „правомисельності“ і супроти нашого народу братися до таких вчинків, до яких Поляк з роду просто брідиться брати. Тому треба розваги і доброго, глибокого прослідження справи, а також взаємного довіря. заки така справа рішиться спокійно і мирно, для загального добра і вдоволення всіх заінтересованих чинників. Л. К.

Присилайте жертви на будову пам'ятника ІВАНУ ФРАНКА до Кравого Союзу Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вил. нн. 40.000.

Метрикальні містерії.

I.

На умотивований рекурс деканатів: дрогобичького, бориславського і медичинського, поміщений в „Громадський Вісник“ з дня 5. мая 1922, ч. 59. відповіло Староство в Дрогобичі слідує:

(Одпис).

Województwo lwowskie. Wydział prezydjalny L. 7410/1922. Lwów, dnia 29. marca 1922. Rekursy urzędów parafjalnych obr. gr. kat. przeciw rozporządzeniu Starostwa w sprawie prowadzenia ksiąg metrykalnych. Do Pana Starosty w Drohobycz. Nie mając powodu do wydania z urzędu jakichkolwiek zarządzeń nie wchodzi Województwo w ocenę, przedłożonego sprawozdaniem z dnia 20. marca b. r. L. D. 2027/1 zbiorowego rekursu Urzędów parafjalnych obr. gr. kat. diekanatu drogobyczkiego, medycznego i boryslawskiego przeciw rozporządzeniu tamtejszemu z dnia 9. stycznia br. L. D. 202/1922, którym zakazano prowadzenia ksiąg metrykalnych w języku ruskim ponieważ duszpasterze katolicki w swym charakterze jako prowadzący metryki są funkcjonariuszami państwowymi, podlegającymi władzom politycznym a tem samem nie służą im prawo rekursu przeciw zarządzeniom władzy przełożonej, wydanym w sprawach prowadzenia ksiąg metrykalnych.

Wojewoda: Grabowski w. r.

Starostwo w Drohobyczu

L. D. 202/2.

Drohobycz, dnia 6. kwietnia 1922. Wszystkim Wielebnym gr. kat. Urzędom parafjalnym

w powiecie.

Do wiadomości na rekurs z dnia 20. marca br.

Starosta:

Hawrot m. p.

Проти такого на жаднім законі не опертого рішення внесено рекурс до польського міністерства внутрішніх справ у Варшаві. Коли за часів Австрії священники старались о знижку їзди II. кл. на залізницях, яку мали урядники навіть XI. ранги, то все діставали коротку відповідь, що на підставі австрійських законів священники не є урядниками держави. Може би львівське воевідство подало ласкаво на підставі якого закону є священники державними функціонерами і якої ранги?

II.

Ksiądz Marjan Powch, Administrator paraf. w Drohobyczu

§. 7. ces. rozp. z 20. kwietnia 1854. dz. u. p. Nr. 36. przez nieprze-

stycznia 1922. L. D. 202/3 prowadzenia ksiąg metrykalnych w języku łacińskim.

Uznaje winnym ks. Marjana Powcha przekroczenia jak rubryka, i zarządza na podstawie §. 11. ces. rozp. 24/4 1854. Dz. u. p. Nr. 36. na karę aresztu przez 3 dni. Przeciw temu orzeczeniu wolny jest rekurs, który wniesć należy w ciągu dni 3, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia do Wojew. lwowskiego przez Starostę.

Drohobycz, dnia 25. kwietnia 1922.

Kierownik Starostwa

Hawrot m. p.

Starostwo w Drohobyczu

Drohobycz dnia 25 kwietnia 1922.

L. D. 1376/11.

Wielebnemu ks. Marjanowi Powchowi w Drohobyczu

do wiadomości i zastosowania się

Starosta:

Hawrot.

III.

Ksiądz Sylwester Żurawiecki, lat 30, wolny kooperator w Drohobyczu (Grunwaldzka 2)

Przekroczenie §. 7. ces. rozp. z 20/4 1854, Dz. u. p. Nr. 96. popełnione dnia 22. lutego 1922 r. przez nieprzebieganie zarządzenia Starostwa, wydanego dnia 9. stycznia 1922. K. D. 202/22 w przedmiocie prowadzenia ksiąg metrykalnych w języku łacińskim.

Uznaje winnym ks. Sylwestra Żurawieckiego z Drohobyczu przekroczenia — jak rubryka IV. i zarządza Go na podstawie §. 11. ces. rozp. z dnia 20/4 1854, Dz. u. p. Nr. 96. na grzywnę w kwocie 200 mk., które w razie nieściągalności zamienia się na karę aresztu przez 5 dni.

Grywna przypada na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Przeciw temu orzeczeniu wolny jest rekurs, który wniesć należy w ciągu dni 3, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia do Województwa przez Starostę.

Drohobycz dnia 14. marca 1922. Starostwo w Drohobyczu.

Drohobycz dnia 25. marca 1922. L. D. 838/11.

Wielebnemu księdzu Sylwestrowi Żurawieckiemu

w Drohobyczu (Grunwaldzka 2)

do wiadomości i zastosowania się

Starosta

Hawrot

Присилайте силадки на пресовий фонд на нн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, Ринок 10. — — —

Фрагменти лихоліття.

Заборона збірок на консервацію воєнних моги.

Відпис.

Дирекція Поліції у Львові.

Ч. 19987/22.

Львів, дня 5. мая 1922 р.

До

Пана д-ра Степана Шухевича

у Львові

вул. Чарнецького ч. 24.

На внесену тут просьбу з 26. квітня 1922. іменем Комітету Охорони Воєнних моги о дозвіл на уладження в дни 7. мая ц. р. (в неділю) збірки під церквами, з якої прихід мав би бути призначений на

консервацію гробів — Дирекція Поліції не зівваляє на цю збірку тому, що Комітет Охорони Воєнних моги як не за легалізований правно не існує, а крім цього тому позаяк день 7. мая ц. р. призначений є на іншу збірку, а уладження збірок в тім самим дни двома інституціями могло би спровокувати замішання і надужиття.

Від цього оречення прислугує Вам право внести рекурс до львівського Воевідства, який внесе належить через Дирекцію Поліції в терміні 14 днів числячи від дня доручення цієї резолюції.

Рекурс не має сили здержуючої.

В заступстві:

(підпис нечиткий).

Совітська Росія.

Совітський конгрес в Москві.

Дня 16. ц. м. скликано конгрес совітів під проводом Калініна. На 325 членів не всі були присутні. Заакцептовано переказання проекту земельного закону спеціальної комісії. В засаді він згідний з проектом земельної реформи Століпіна. (ПАТ.)

Войовича промова Троцького.

„Русиресс“ подає в Москві: В промові до курсантів командних курсів, Троцький м. и. сказав:

„Не вірте Генуї. Вірте своїм гарматам і крісам. Генуєська конференція не дасть нам того, чого ми добиваємось. Червоний прапор повітатиме в Європі тільки тоді, коли наша армія переступить чужі границі“.

Людоїдство.

„Riga'sche Rundschau“ містить лист одної Німки з Росії, який подає подробиці страшного голоду й люпожерства в Росії. З листа виходить, що в Росії розвинувся правильний масарський промисл перероблювання людського мяса. Людське мясо, обкочуване з трупів, морозять, солять і вудять, з м'якших частей тіла виробляють звичайні ковбаси. Большевицькі влади карають таких промисловців смертю, але промисл іде мимо всього, бо викликає його страшний брак харчів і та обставина, що людям починає смакувати людське мясо.

Підмога німецьким кольтон'стам з над Волги.

Запомогова експедиція, вислана німецьким Червоним Хрестом, переселилась недавно з Казаня, свого першого терену діяльності, до саратовського округу, де підпомагати німецькі кольтонії. Експедицією проводить проф. Mühlens. Із його останних звітів до Високого Комісаріату виймаємо отсі стрічки, з яких одно-друге торкається нашої запомогової акції.

По причині нових великих транспортних труднощів, пише професор Mühlens д. 11. марта зі Саратову, могли ми полишити Москву аж 6. марта.

На сімнайцять верст від Москви полишено нас на нужденній дорозі, не маючи ніякої льокомотиви до розморядимости. Тільки завдяки поновлюваним зажаленням через телеграм і телефон, удалося нам прилучити наші вагони до поктового поїзду ранком д. 10. Вночі з 11. на 12. зі страхом оминули ми велику небезпеку: під одним прикритим узгір'ям станула нагло на-

ша льокомотива, а наш поїзд почав летіти по похилості із щораз більшою скорістю. По шаленім бігу 8—10 верст удалося нам вкінці затримати наш поїзд якраз перед вїздом на стацію, пускаючи в рух всі ручні гамульки“.

Експедиція примістилася по часті в окрузі Новоузенська, а по часті в німецьких оселях Marxstadt-y (Katherinenstadt) і Nāb-y.

Пішли ми спомогчи харчами до рослих дуже навіщених сіл: Neu Bauer-Aehrenfeld, Friedenfeld, Weizenfeld і Urfach разом 4000 осіб, по мрі 400 грамів на день: муки, рижу, товщу, цукру. Ці артикули відставитися до громад у відповіднім відношенню до числа їх мешканців, а розділювати будуть місцеві комітети по тижневих порціях“.

Проф. Mühlens дає узнання американській акції U. I. S. E., що спасла сотки тисяч від голодової смерті.

„Нужда і смертність збільшується безнастанно і між Німцями з над Волги. Як у Казані нараховується смертності за січень у висоті 2%, за лютий 2½—3%, за март 4—5%, а в деяких сторонах то ще значно вище.“

„Висипний тиф мало що змінився хіба в самім місті Саратові; по селах збільшився в останнім місяці. Поворотна горячка радше уступає, як це загально лучається в місяці марті. Холера показалася в Київі, Тамбові, Ростові над Доном, Козлові й Ргншеві. Від вересня занотовано в кірківськм степу між Новоузенськом і Астраханом 23 випадків грудної чуми або тзв. бубонної. В Саратові не появилася ще досі ні зараза ні холера.“

На очах збільшуються випадки людоїдства. Трупів викрадається по цвинтарях нічо. Тамошні німецькі пастори впевняли мене, що в деяких околицях стрічається в розпродажі людське мясо засолене й приправлене до продажі в малих кушниках.

„Крайна нужда панує між кольтоністами, що втікли з над Волги і схоронилися в Саратові. Як не в змозі найти собі тут якої роботи, так їх положення кожної днини стає більше безнадійне. Один денник пустив поголоску, що німецький Червоний Хрест прибув у тій цілі, щоби переселити біженців до Німеччини. Відси то ця велика агітація й проготування до виїзду“.

З того часу ситуація повиннася і поліпшити тому, що „Save the Children Fund“ взяв на себе прохачування 250.000 дорослих, на рахунок інших організацій британської допомоги.“

Інтернаціональний Комітет Червоного Хреста.

На останній загальній Раді Інтернаціональної унії підмоги дітям (L'Union Internationale de Secours aux Enfants) інтернаціональний комітет червоного хреста (C. I. C. R.), як члена-основника й покровителя

Унії I. S. E., заступало його 5 членів: пп. проф. д'Еспін, Я. Шеневієр, Е. Боассіє, В. Бувіє й Л. Крамер.

В домівці другого повиого засідання загальної Ради, дня 24.

Вже вийшла перша книжка

„Літературно-Наукового Вісника“

Ціна одної книжки Мп. 600, з поруч. почт. перес. Мп. 630. — Передплата до кінця вересня 1922. Мп. 3000. до кінця 1922 р. Мп. 4.800. Письма й гроші слати на адресу: ВОЛОДИМИР ГНАТЮК, Львів. Чарneckого 24. — В Чехословаччині одна книжка Кч. 13. — Замовляти на адресу: Василь Палів, — Ужгород Берчені 24.

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСНИК.

Волинський кооперативний зїзд.

(Докінчення.)

Після вибору ради та управи Бюра волинської кооперації в другий день зїзду Як. Грабов, керуючий Т-вом розповсюдження кооперативних знань на Волині, вголосив свій доклад на тему: План діяльності неторговельних відділів Кооперативних Союзів Волині в майбутньому. Резолюції докладу прийнято без змін в такому вигляді: Зїзд визнає необхідним, щоби всі кооперативні Союзи Волині організували у себе неторговельні відділи, завданням яких мусить бути:

а) повне обслідування кооперативного життя районів Волині взагалі і усунення чи боротьба з ненормальними явищами в житті окремих кооперативних установ;

б) сприяти поширенню кооперативних ідей і знань як шляхом відповідної пропаганди кооперативних принципів через існуючі товариства та заснування нових тов. як в селах, так і в школі шляхом заснування шкільних кооперативів за допомогою сзу, а також сприяти заснуванню аматорських гуртків та співочих т-в;

в) підтримання і встановлення живого звязку т-в з союзом і навпаки;

г) організація книжних відділів при союзах з метою забезпечення шкіл району необхідними підручниками та взагалі з метою розповсюдження рідного друкованого слова поміж широкими верствами населення;

д) підтримання певного контакту в діяльності культурно-просвітнього характеру з подібного роду місцевими організаціями та налагодження стосунків з місцевими органами самоврядувань в цілях внаслідкування певних коштів на підтримку кооперативного руху, як також використання можливих асигнувань і

е) організація сільсько-господарських гуртків при споживчих т-вах і взагалі організація сільсько-господарських т-в.

Третього дня зїзду вислухано доклад Бюра про кооперативні курси на Волині. По цьому докладу ухвалено такі резолюції:

1. Визнати конче потрібним і для кожного Кооперативного С-зу Волині та т-ва розповсюдження кооперативних знань на Волині обовязковим, можливо часте упорядкування по дрібнішим районам на периферії лекцій, відчитів та бесід по кооперації.

2. Визнати необхідним організацію при інструкторських відділах

союзів кадра практикантів для підготовки інструкторського персоналу.

3. Визнати необхідним по закінченню літніх робіт організацію трох-місячних волинських кооперативних курсів, а матеріальні засоби мають дати союзи відповідно до кількості міст відведених для слухачів з їх районів.

В справі примінення кооперативного закону з дня 29. жовтня 1920 р. на Волині ухвалено таку резолюцію:

Зважаючи на те, що цей закон до сього часу не є чинним на Волині, доручити Бюро Волинської Кооперації звернутись до відповідних чинників влади про відкриття реєстраційних відділів при судах Волині.

Далі відчитано доклад про використання кооператорів-емігрантів для праці на Волині. По короткій дискусії основні тези докладу ухвалено одностайно в такому виді: „Звернутись до волинського воєводи та міністерства внутрішніх справ з проханням, щоби зроблено виняток в забороні перебувати емігрантам на кресах для кооператорів. Разом з тим звернутись до польських централних кооперативних установ з проханням о підтримку цих заходів.

В дальшому ході зїзду п. Панкевич пропонує винести постанову про хлопоту перед польською владою про розрахунок з волинською кооперацією за шкоди, які понесла волинська кооперація через воєнні події.

Наслідком цієї пропозиції зїзд одностайно приймає ось таку ухвалу:

„Звернутись до відповідних чинників влади, щоби до часу заснування волинського кредитового кооперативного Союзу існуючим кооперативним союзам на Волині були відкриті коротко-термінові кредити, а також щоби негайно переведено розрахунки за ті втрати, які волинська кооперація понесла в звязку з військовими подіями“.

Після цього представник дубенського С-зу Кооперативів відчитує доклад: „Відношення кооперативів Волині до матеріальної власності Центральних У. К. У.“. Після докладного обміркування справи і допису гарячої дискусії ухвалено таку резолюцію: „Знаючи про існування Об'єднання Центральних Українських Кооперативних Союзів за кордоном „Оукс-а“ і про те, що в його розпорядженні мають деякі кошти та майно санітарне та інше, волинський кооперативний зїзд в імені волинської кооперації — частини загальної української, уповноважує бюро волинської кооперації ввійти в ділові зносини з Оук-

сом, надаючи йому право широкого використання тих можливостей, які могли би створити для волинської кооперації співділення бюро її з „Оуксом“.

Далі голова зїзду оголошує про прибуття на зїзд представника острівського С-зу кооперативів Романа Равчука, якому і дається слово.

Після відчитання п. Равчуком докладу й запитань зїзду та пояснень представника С-зу, зїзд виносить таку постанову:

„Вислухавши доклад представника острівського кооперативного Союзу п. Равчука про стан кооперації в острівському районі, з окрема про становище Союзу зїзд ухвалив:

1) Прийняти його до відома, залишаючи в силі свою резолюцію винесену раніш і констатує з задоволенням, що товариші з Острога нарешті почали рухатися з волинською кооперацією в цілому, відсутність чого в значній мірі причинилась до сучасного становища як Союзу, так і кооператив першого ступня.

2) Запропонувати управі острівського Союзу делегувати свого представника до ради бюра волинської кооперації.

3) Довідавшись з депеші і листа голови управи острівського Союзу п. Павлюка, а також докладу п. Равчука про конфіндування пп. Павлюка і Левчука, зїзд доручив управі бюра звернутись до відповідної влади, щоби їх негайно повернено до місця їх постійної праці.

На черзі доклад про громадсько-кооперативний часопис Волині, який зачитується п. Реем. По докладу виникла дискусія, наслідком якої прийнято ухвалу: „Заслухавши доклад про громадсько-кооперативний часопис Волині, зїзд ухвалив: перетворити орган крем'янецького повітового Союзу кооперативів „Зоря кращо-го“ в орган волинської кооперації з тим, щоби цей журнал був органом громадсько-кооперативним, розраховуючи на середньо-селянського інтелігента як на читача. Матеріальні засоби мусять скласти кооперативні організації по розкладці бюра. Разом з тим зїзд висловлює бажання, аби бюро Ц. К. при збільшенню його матеріальних засобів приступило до видання більшого неперіодичного націон. - культурно-громад.-освітнього та економічно-господарського органу, притягнувши до того всі творчі сили.

Цим денний порядок і був вичерпаний.

Голова Зборів п. Панкевич, звертаючись до учасників зїзду, закликає їх до моральної і матеріальної підтримки Бюро волинської кооперації, як свого центру,

а присутніх кооператорів польської кооперації вітає і висловлює надію, що їх присутність на зїзді буде задатком початку братньої співпраці українсько-волинської кооперації і польських кооперативних централів.

Закриваючи зїзд, голова закликає всіх кооператорів до енергійної праці на полі української кооперації і культури для зросту духовного і матеріального стану українського народу. Свою промову він закінчує словами: „Хай живе українська кооперація! Слава!“ Промова голови покривається гучним „Слава“ і оплесками.

Я. Б-ий.

Заборона вивозу збіжжя з Румунії.

Румунська рада міністрів заборонила вивіз збіжжя на протяз десятих днів, щоби перевірити, чи призначений до внутрішньої консумції контингент збіжжя вистарчить до нових жнив.

Підвищення стемплевих оплат від акцій.

Польський уряд оголосив закон в справі підвищення стемплевих оплат на просторі б. австрійської і пруської ділянки від акцій, згідно актів закінчення акційних спілок. Підвищення виносить з 200 прц. до 400 прц. і з 50 прц. до 150 прц. Акційна спілка, що має осідок за границею, має заплатити оплату у висоті 5 прц. від вартости закладового капіталу, призначеного до ведення підприємства в краю. При кожній підвищенні капіталу належить заплатити 5 прц. від висоти підвищення.

Ціни збіжжя.

Дня 17. мая нотовано у Львові такі ціни збіжжя за 100 кг.: пшениця 18.600—19.200, жито 14.000—14.300, ячмінь 11.600—12.000, овес 13.500—13.800, кукурудза 12.400—12.700, бараболя 0.000—0.000, фасоль 15.500—16.500, горох 12.500—13.000, боб 9.000—10.000, вика 11.000—12.000, лубин 8.000—8.300, гречка 11.800—12.200, мука: житня 20.700—21.000, пшенична 28.000—28.300, отруби пшеничні 8.200—8.600, отруби житні 8.200—8.600. Мішки 425—460 Конюшина 115.000—130.000 Солома 2.600—3.000, сіно 5.800—6.000, лен 23.000—23.500, гречана каша 24.000—24.800.

Вступайте в члени

Сокола-Батька

Львів, вул. Руська 20.

від год. 4—8 по пол. — Вписове 50 Мп., вкладка 100 Мп. місячно, для молоді 25 Мп.

„Просвіти“ Городецьке 700, коляда с. Волчинів 5000, д-р В. Левицький 100, К. Малицька з бльочків школи ім. Шевченка 4020, коляда Сорока 12.200, В. Манько 400, коляда Миклашова 5000, А. Семчишин 500, М. Баран 500, Г. Галабурда 400, М. Равлінко 1000, М. Мельник 3000, інж. Корнелля 1000, В. Дяків 1000, гром. Ходерківці 2000, коляда мол. Жирава 2700, П. Марцелюх збірка 13.455 і 325 і 3500 і 4690, Г. Мицик 1000, коляда Сокала 42.533, перс. „Земля“ 2046, тов. „Січ“ Бережниця 5000, чит. „Просвіти“ Бережниця 1600, о. А. Підгородецький 1000 і зб. 3000, урядники „Відбудова“

6165, Н. Н. з Улянова 1000, зб. в Камінці стр. 44.723, ком. „Рідна Школа“ Тернопіль дар і коляда 300.000, дів. школа ім. Грінченка 1300 і 9000, коляда Новосілки гост. 5000, дир. Адриянович як коляду учениць гімн. СС. Василіянок 80.000, ученики III. кл. шк. ім. кн. Льва 1098, С. Слабінго 1000, С. Кульматичський 1000, Назар і Тов. 500, В. Білецький 3000, зб. у пп. Чепелів 258-50, зб. гром. Якторів 7322, гром. Перегноїв 2400, Кр. У. П. Т. Збараж 596.508, збірка в капл. Замарстинів 245, чит. „Просвіти“ Замарстинів 282, зб. в капл. Замарстинів 417, учит. збір української семин. Львів 8830, К. Дюкасо-

ва 300, В. Максимик 2510, С. Денека 2505, Ю. Чорний 225, д-р В. Маковський 1000, о. Мойсейович збірка 2424, С. Порождо 7000, шедр. Куликів, Н. Н. 5000, ур. Кр. Союз Кр. 2600, інж. В. Бартош 500, ур. „Сільський Господар“ 450, збірка в Любелі 2000, Ф. Трач від гром. Неслухів 10.545, ученики школи Чесанів місто дару ВП. Дир. 1300, С. Яремова 600, М. Ярка збірка 1470, Й. Стець з нагоди свого вінчання 1000, коляда Грабова через о. М. Мриглодвича 8615 і від гром. Яблонівка 10.540, М. Левицька 200, С. Гладюк 390, І. Барна 160, А. О-кпиш 15.000, коляда громадян Га-

динківці 4030, Е. Цеглинська Великий Березів 2450, М. Бертраум 1477, зб. учит., збір акад. гімн. гол. Львів 8110, К. Гук зб. Тартаків 7100, о. дек. А. Бартків 250, І. Паламар зб. 500, А. Троян зб. 5000, чит. „Просвіти“ Богданівка 8735, коляда Жовква 5000, Р. Вроблевський 22.525 з бльочків, П. Верета 2900, збірка А. Мигаль, зб. Львів 26.867, V. кляса акад. гімн. Львів 1000, коляда Молотова 10.000, о. В. Соколовський 1000, з представлення в Мервичі 3000, гром. Чижиків 13.365, М. Паньчак 1000, учит. збір школи Шашкевича Львів 881, Н. Іськів 1000, зб.

ЗАПРОШЕННЯ!

Сьогодні і щоденно від г. 4. попол. надзвичайний
Симфонічний КОНЦЕРТ
військової музики 26. пп.

в огородовій КАВАРНІ і РЕСТАВРАЦІЇ
JARDIN DE PARIS
ПАРИСЬКИЙ ОГОРОД
при вул. Театинській ч. 14
(трамваєва станція UL.)

Зимні і гарячі напитки. Знаменита кухня. Бу-
фет багато заосмортений в смачні перекуси.
Послуга швидко і совісна. Приступні ціни. Огород
відкритий від 5. год. рано. — На случай непо-
годи вигідні літні павільони.

О численні відвідини П. Т. просить
Заряд.

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від середи 17. мая ц. р. італійську маєстатично гарну, сучас-
ну драму в 6 дійх п. з.

„Власть тирана“

Ілюструючи тиранію і розпусту на римськ. дворі.

на весілля Василичина в Розджа-
лові 2181, грот. Завишень 3600, зб.
Чаниж 4000, зб. з Якимова 2400, В.
Пиріг 1000, Н. Н. зворот за неужи-
ті зал. білети 1607, І. кл. 6. жіноч.
гінн. СС. Василянці Львів 1990.

Українські інваліди.

Жертви на паску для україн-
ських інвалідів в натурі: Юрко
Сливка 1 ковбасу, 2 булки, громада
Когай 11 пасочок, 61 яєць, 15 кг.
білої муки, Голіан 1 бабку, грома-
да Богданівка 12 пасок, 27 яєць, 2
кг. ковбаси і вудженини, 100 тісто-
чок, 2 хліби, Аріяда Труш 1 баб-
ку, 1 булку, 100 папіросів, Євгенія
Гольденталь 1 булку, 1 бабку і 100
папіросів, Богдан Калеский 1 бул-
ку, 5 яєць, 2 фл. пива, 1 пачку тю-
шон. громада Ситник 9 кг. муки,
1 хліб, 1 булка, 1 кг. солонини, 49
яєць, Петаго Огоновський 5 кг. фа-
солі, громада Борщовичі 15 булок,
4 пасочки, 81 яєць, 1.60 кг. ковба-
си, 1.50 кг. сира, громада Боринів
пов. Радехів 62 пасочок і 1 хліб,
Когай 1 убрание, Юлія Цар Малко-
вичі — Городок 60 яєць, Лу-
кавська 1 кг. цукру, 10 яєць, 2
булки, 1 торт, о. дек. Алекс. Танча-
ковський 10 кг. біл. муки, о. Йосиф
Танчаковський 2 булки, М. Левиць-
кий 2 булки ячм. крупн. гречані і
пшоно, Отриска 8 хліба.

НАДІСЛАНЕ.

Заграничні моделі

близьки, сунні, гальни, шляф-
роги, жакети, вавняні і шов-
кові шалі, також жіноче б'ля
поручає XXIII 1-5
: МАГАЗИН НОВОСТИ ДЛЯ ПАНЬ :
ФІРМА

МІНЦЕР і ФРІШ
у Львові, вул. Миліньського ч. 1.

ОПОВІСТКИ.

Дирекція прив. дівачої гімназії з
правом прилюдності У. П. Т. в Стани-
славові подає до відома, що: 1) Шк. рік
1921/22 кінчатся дня 20. червня с. р. 2)
Вступні іспити до І. кл. відбудуться дня
21. червня с. р., по клас II, III, і IV. в
днях 22, і 23. червня с. р. в домі при
вул. Липовій ч. 44. 3) Зголошення до
вступних іспитів до клас II, III, і IV. на-
лежить надсилати до Дирекції гімназії до
дня 20. червня 1922 (ул. Казимірівська ч.
71.); зголошення до вступних іспитів до
І. кл. приймається в днях 19, і 20. червня
с. р. Кожна учениця, що зголоситься, му-
сить преджити метрику та есентуальні
підписні свідоцтва. 4) Вписи до всіх класів
будуть відбавлятися дня 20. червня с. р.
для дотеперішних учениць тут гімназії,
а 21.—24. червня с. р. для всіх новопри-
ступаючих учениць. 1346 4-5

Річні іспити приватистів (он) від-
будуться в днях 15, 16, 17. і 19. червня.
До іспитів треба вперед зголоситися осо-
бисто або письменно в днях 1.—14. чер-
вня і заплатити на чеківний рахунок Ди-
рекції чеське й іспитову таксу (окремо).
З причини великого числа приватистів (сток)
ізнійші зголошення не будуть узгляднені.

Вступні іспити до І класу відбудуться
в днях 20. і 21. червня, а до висших класів
(2—8) в днях 22, 23. і 24. червня. До ісп-
иту треба зголоситися особисто або
письменно в днях 1—18. червня і предло-
жити виразу всі потрібні документи та
заплатити на чеківний рахунок Дирекції
іспитові таксу. Зголошення до вступних
іспитів до висших класів (2—8) мусять бути
на письмі (остемпльовані), а до подання
треба долучити виказ переробленого ма-
теріалу. 1408 1-2

Імн. Зенон і п. Стефанія з Лебе-
довичів Горкицькі — замість розсилки
повідомлень про своє вчання, яке від-
булося 23. квітня 1922 в Мазині великій
— складуть 5000 мп. на вдови і сироти
по священнику.

З приводу імянин С. Ференцевича
зложили члени М. Брацтва на уфонуван-
ня дзвона для церкви на Лезадинці в мар-
ках польських: о. Е. Бачинський 1000, д-р
Я. Олесницький 1000, д-р І. Куровський 1000,
д-р С. Баран 1000, В. Кутятинський 5000,
М. Заячківський 5000, М. Стефанівський
1000, М. Лазорко 1000, Ю. Гарух 1000,
Е. Чесник 300, О. Скрябин 1000, М.
Гелупинський 1000, д-р Бандель 1000, д-р
Бачинський 1000, С. Ференцевич 700, Ра-
зом 22.100. О дальній жертви в металіх
і готівці просить Комітет складати в М-
щанській Брацтві щодня від 7—10 вечер.
1409 1-1

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіді).

Пане Бойчук Петро, купець у
Львові, родом з Тютюкова пов. Тере-
белів, бувшии учителем і Нелі до тин-
ня не звернете позирених Вам гро-
шей, справа буде віддана до слід. —
Д-к 1405 1-8

Хто з ПП. Офіційнів, Підофіційнів і я-
довиків У. Г. А. знав би що сталося з
Федором Шилчуним родом з Жаб'яго,
що служив при 24. п. п. ім. Мазени в Ко-
ломий і в марті 1919 р. був в поди при
булавній сотні, буде ласкавий повідомити
Онуфрія Гапчука, Жабє п. Крижень.
1403 1-1

Владзю! Дай вістку про себе, де
живеш і чи здоров. Закордонні часописи
просить о передрук. — П. Лопич, Матія.
1394 2-5

Дрібні оголошення.

МОТОРИ, млинські машини і каміння
вальці, трансмісії, вапно, цеглу, дахів-
ку, черепицю, бляху, дошки, дерево, цвяхи,
приси до дахівок форми до бетонів
і т. д. висилає „УБУС“, Львів, Осолін-
ських б. XVI 3-5

10 ПНІВ ПАСІКИ з улімч або без про-
дасть Українська Кооператива „Сла-
ва“ в Красній, почта і залізниця в місці.
1375 2-2

МЛИНСЬКЕ каміння, машини, турбіни,
трансмісії, паси, ропні мотори, льоко-
мобілі, гатри, по конкуренційних цінах по-
ручає „ПІЛОТ“ Львів Баторого ч. 4.
1277а) 3-30

ВОДНІ І МОТОРОВІ МЛИНИ

в різних сколиках і різних цінах, також
маєтки більші і менші

каміння і реальності має на продаж
Агенція „ФОРТУНА“
1321 львів, Фридрихів в 4-4

УДІЛОВА КАВАРНЯ

при вул. ПАНСЬКИЙ ріг Пенарської проти Краківського готелю
1360 2-3

найдішшу каву і велику скількість часописів.

Видає і за редакцію відповідає Плекса Кузьма.

В друкарні Спідки „Ціло“

1344

На зразок таких закордонних видавництв як

3-2

Rhombus Edition, Nelson Edition, Reclams Universal Bibliothek,
повстало у Львові УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО п. з.

„БІБЛІОТЕКА МЕРІЯМА“

з цією тільки ріжницею, що взяло собі за ціль видавати виключно переклади зі всіх
ділянок світової літератури. Переклади робитимуть найкращі сили. Кожний випуск по-
передить вступ найкращого знавця даної літератури. Артистичний провід у видан-
ню драматичних творів обняв ласкаво Олександр Загаров
ВИЙШЛО З ПЕЧАТИ: „Червона смерть“ новелі Е. А. ПО. Вступ д-ра Я. Гор-
динського. ДРУКУЄТЬСЯ: „Сон літньої ночі“ романтична драма на 5 дій У.
Шекспіра. Переклад і пояснення д-ра Я. Гординського. Артистичний вступ О-
лександра Загарова. В ПРИГОТУВАННІ: Пісні Осаяна — Меркферсона, Божест-
венна комедія — Данте, Думки — Паскаля, Втрачений Рай — Мільтона.
Поодинокий випуск 160 мп. з почтою 180 мп. Набувати по всіх книгарнях або в ча-
совому головному складі ЛЬВІВ, вул. СОДОВА 4.

ВІДОВІД!

Вступайте всі в члени ремісничо-промислово-господарсько-торговельної коопе-
ративи „ДОСТАВА“ стов. зареєстр. з обмеж. порукою в Стрию.

Кооператива та має за ціль об'єднати всіх українських ремісників, промисловців
і торговельників міста і повіта Стрий під кличем „свій до свого“ через згуртовання
всіх українських промисловців і організовання замовлень та доставки витворів всіх
галузей ремесла доброї якості. Буде приймати і виконувати силами своїх членів. За-
мовлення робіт і виробів всяких галузей ремесла і промислу як також переводити
замішу мануфактури, машин і знарядів різних з союзними кооперативами і пооди-
нокими особами.

Своїм членам буде уділяти дешевого кредиту і зачетів в готівці або в сирівнях.
Всякі фінансові ділення буде переводити Каса Народного Дому в Стрию.

Сповідні обов'язки свідомих громадян вступають негайно в члени!

ОДЕН УДЛ 5000 Мп — ВПИСОВЕ 100 Мп.

Управа може розложити членам сплату уділу на 5 рат міс. по 1000 Мп. Чле-
нами можуть бути поодинокі особи або товариства, кооперативи і т. д. Зголошення
і влату уділів прийматиме кожного дня від год. 4—5 по пол. Каса Народного Дому
в Стрию.

Дня 15. червня 1922 р. о год. 3 по пол. відбудуться Основательні Збори в салі
Народного Дому в Стрию.

Стрий, дня 10. мая 1922 р.

ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Із. Ерденберггер
голова.

Р. Гарасимів
секретар.

1-1

1404

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

5.000 Мп!

на будову дому „Рідна Школа“
в Станиславові зложили дальше
по 5.000 мп. і пишуть:

О. Павлусевич Іван кличе: 1)
Івана Тимкова в Росіно. 2) Лучаківського
в Стрию. О. І. й. й. й. Михайло кличе: 1)
Яремиша Івана в Біткови. 2) Гілка і Зоно
Павлишинів в Зарч. о. Р. у д. н. й. й. й.
Нестор кличе: 1) Миколу Яковца у Льво-
ві. 2) Сидора Кузика у Львові. о. Ма-
тейко Теодор кличе: 1) о. Володимира
Кореля в Біткови. 2) о. Нестора Руд-
ницького. Бачинський Роман кличе:
1) Лопича Василя в Тишківцях. 2) о. Ми-
жолу Луцького в Серафимівцях. Ісако-
вич Максим кличе: 1) о. Ганкевича Ізи-
дора в Дзвиничу. 2) о. Склеповича коло
Перемишля. Залеський Михайло кличе:
1) Корольюка Митина в Чернівцях. 2) Са-
лову Марію в Чернівцях.

Зложили по 5000 мп і не пишуть:
Бачинський Юлія, Данкевич Лев, Чачків-
ський Іван, о. Стек Дмитро, Твердохлі-
бівна Матія, Бран Омелья, д-р Воробець
Михайло, д-р Левицький Володимир, Лі-
тинський Болеслав.

10.000 мп зложив: Едаскоп Григорій
Ховишин.

БІБЛІОТЕКА і досвідний купець з
дуже гарними свідоцтвами і довшою
практикою, пошукує відповідної посади
найрадше в горах або де є середні шко-
ли. Попри се може заявлятися організації
повіту, хорам, кружками і т. д. Ласкаві
зголошення з поданням усіх свідок слати на
адресу Адміністрації „Гром. Вістника“.
1407 1-1

Надзвичайні Загальні Збори
„споживчої торг. спілки“

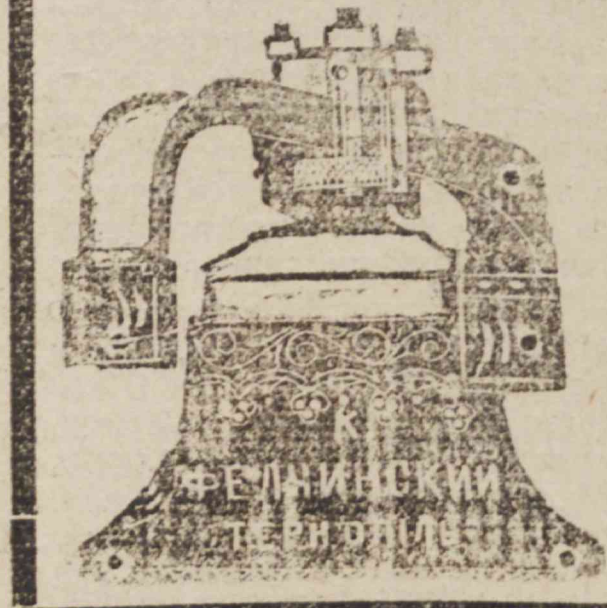
зареєстр. тов. з обмеж. порукою
в МИНУЛИЧИНІ

відбудуться дня 28. мая 1922 о год. 2 по
полудни в браку приписного комплексу о
год. 3 по полудни в льокалі склепу з
слідуючим днем порядком:

1) Відкриття Загальних Зборів.
2) Вибір Президії і відчитання прото-
колу з попередніх Назвичайних Зборів.
3) Звіт з ревізії Контрольної Комісії
за час від 7. IV. до 15. V. 1922.
4) Затвердження вибору 2-ох членів
Управи.
5) Вибір одного члена Надзірної Ради.
6) Внески.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ:

Білинський в. р. о. А. Луція в. р.
мсто голова. голова.
1402 1-1

ДЗВОНІ

з найлучшого ме-
талу о чистім,
зв'язнім голосі по
найдешевшій ці-
ні та з 25-літкою
гарантією

можна купити або замовити в
Першій українсько-американській
ліярні і складі дзвонів
Н. ФЕЛЬЧИНСЬКОГО
ТЕРНОПІЛЬ, Тарнавського ч. 64.

1411 1-2